

learning game and student performance, are a few ways that technology can be utilized to power learning.

Professional support for teachers will be provided through online professional learning, networking and global communities of practice to enable participants to share ideas and strategies and link to language experts and professional associations. Teachers can also connect with native language speakers and supervisors, both in Ukraine and other countries. In the digital age, teachers need to be flexible and adaptable to whatever gets tossed their way. New technologies are being developed every day that change not only how students learn, but how teachers teach.

To develop the 21st century skills every student needs, they must access new digital learning models that not only enhance their learning experience, but also guide them along the path to becoming effective digital citizens. Ukraine needs to generate a culture within schools and the community in which innovation is understood as an important component of continuous teaching and learning improvement. Ukrainians will recognise schools as belonging and contributing to the digital economy.

Literature

1. https://www.teachaway.com/courses/digital-literacy?utm_campaign=Digital%20Literacy%20for%20the%20K-8%20Classroom&utm_source=Blog.
2. <http://www.cambridgeinternational.org/images/271191-digital-technologies-in-the-classroom.pdf>.
3. https://docs.education.gov.au/system/files/doc/other/deag_final_report.pdf.

*Козловська Л. С., канд. філолог. наук, доцент
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»*

ІНТЕРАКТИВНІСТЬ ЯК ОЗНАКА СУЧАСНИХ ЗАНЯТЬ З МОВНИХ ДИСЦИПЛІН

Сучасний студент є активним учасником різностильової комунікації, яка в глобалізованому світі, з одного боку, випрацьовує спільні риси на різних мовних рівнях, а з іншого – намагається зберегти ознаки національної ідентичності. Тому одним з пріоритетів мовної освіти в непрофільному виші є особистісна орієнтація на потреби фахового та ділового дискурсу, виховання вправного мовця, що вміє обрати доречні стратегії й тактики комунікації, вільно володіє полістильовими мовними та позастильовими несловесними інструментами досягнення комунікативної мети.

Мовна підготовка студента непрофільного ВНЗ є наступним важливим етапом удосконалення вже набутих навичок словесного та несловесного спілкування. Без сумніву, мова як чинник самоідентифікації, націоідентифікації та засіб самовираження мовної особистості майбутнього фахівця належить до впливових педагогічних інструментів формування його професійної компетентності. Удосконалюючи знання студентів рідної мови, потрібно вважати пріоритетом формування їх мовної та культурної компетенції як частини освітньої. Кожен з мовних курсів, зокрема, у непрофільному виші, зважаючи на спільну мету, має своє завдання, оскільки відповідає за опанування конкретного мовного сегмента знань та формує визначені

предметні компетенції.

Комунікативність сучасного навчального процесу вимагає постійного практичного використання мови як засобу спілкування, вираження думки та інструменту фахового дискурсу. Адже кожна ситуація передбачає для її учасників вибір відповідної моделі мовної поведінки, яка дасть змогу досягнути поставленої комунікативної мети за допомогою конкретних мовних засобів. Удосконалюючи комунікативні вміння студентів-економістів, потрібно навчити їх зважати на різноманітність таких ситуацій, які разом створюють професійний дискурс. Для кожної ситуації на заняттях з практичної риторики, мистецтва презентації, копірайтингу чи мовної культури бізнес-комунікації студенти обирають відповідний тип мовної або комунікативної стратегії. Тому основне методичне завдання таких занять – виробити відповідну лінію словесної поведінки й водночас сформуванати набір несловесних засобів спілкування, які допоможуть реалізувати стратегію та досягти цілі.

Викладач-словесник, реалізуючи суб'єктно-суб'єктну модель сучасної освіти, активно використовує на заняттях традиційні та нетрадиційні методи навчання та інтерактивні форми полілогічної комунікації – круглий стіл, диспут, дебати, дискусію, мозковий штурм, рольову гру та ін. Тож лінгводидактичні підходи до викладання мовних дисциплін базуються на ситуаційних завданнях, які враховують також міжкультурну специфіку сучасного світу, де мовна особистість повинна вміти легко самоідентифікуватися. Узвичаєна для фахових дисциплін форма міні-кейсів і тут дає змогу студентам розв'язувати проблемні ситуації ділового спілкування, під час мовних тренінгів, комунікативних ігор відпрацьовувати мовні техніки усної та писемної наукової й ділової комунікації.

Очевидно, що сучасний мовець прагне застосовувати можливості різних видів інтерактивних мультимедійних презентацій та хмарних сервісів. Тому на міжпредметних практичних заняттях з дисципліни «Мистецтво презентації» студент учиться обирати ефективні засоби для організації мовної поведінки залежно від визначеної мети та створення монологу чи ведення діалогу, конструювати аргументовану презентацію, яка враховує запити цільової аудиторії та відтворює власний риторичний сценарій оратора. У студентських навчальних проєктах автори комбінують словесний та несловесний матеріал, активно послуговуючись новітніми інформаційно-комунікаційними технологіями.

Отже, моделювання різноформатного професійного спілкування на мовних заняттях в економічному університеті активізує колективний фактор навчання, проте сприяє індивідуалізації мовної практики, розвиває комунікативні навички студентів-економістів. Актуалізація узвичаєних та дієве залучення студентів як суб'єктів навчального процесу до нових інтерактивних форм засвоєння матеріалу реалізують принципи комунікативності та мотиваційності в освітньому університетському дискурсі.

Література

1. Брюховецька О. Застосування нетрадиційних семінарських занять при підготовці студентів зі спеціальності «Психологія» / О.Брюховецька. – Післядипломна освіта в Україні. – № 1. – 2013. – С.42-47.

2. Козловська Л. Як досягти успіху в діловій комунікації. Мовний тренінг, 2015 [Електронний ресурс] / Л.Козловська, С.Терещенко. – Режим доступу: <http://irbis.kneu.edu.ua/cgi->

bin/ecgi64/cgiirbis_64.exe?C21COM=F&I21DBN=ELIB&P21DBN=ELIB.

3. Терещенко С. І. Сучасні форми бізнес-комунікації в міжкультурному дискурсі / С. І. Терещенко // Лінгвокультурний дискурс у парадигмі професійної освіти: зб. матеріалів Міжнар. наук.-практ. конф. Київ, 5 берез. 2015 р. / М-во освіти і науки України, ДВНЗ «Київ. нац. екон. ун-т імені Вадима Гетьмана». – Київ: КНЕУ, 2015. – С. 189–196.

Перцева В. А., канд. філол. наук, доцент

Харківський національний університет внутрішніх справ

ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

Сучасна геополітична ситуація у світі, стрімкий розвиток інформаційних і комунікаційних технологій в останні роки внесли кардинальні зміни у життя сучасної людини, в тому числі і в освіту. Сьогодні від фахівця потрібні креативність, здатність розуміти проблеми і способи їх вирішення, критично оцінюючи одержані результати, вміння формувати власну позицію, готовність до освоєння нових професій, здатність грамотно організувати свою власну діяльність. Методика викладання української мови як іноземної стала перед необхідністю пошуку нових видів і способів навчання, які готують студента до широкого діапазону діяльності в загальній професійній сфері.

У галузі викладання УМІ починають обговорюватися ідеї відкритого і дистанційного навчання, можливості залучення нових інформаційних інструментів для розширення контакту іноземних учнів з українською мовою як під час навчання у виші, так і в процесі освіти/самоосвіти на батьківщині. Комунікативно-діяльнісний підхід, який визначає в останнє десятиліття стратегію вивчення УМІ, висунув у центр системи навчання студента як суб'єкта навчальної діяльності. Це передбачає, що програма, цілі навчання, а також способи їх досягнення визначаються з позицій самого студента, на підставі врахування його інтересів, потреб, мотивацій. У центрі уваги знаходяться такі проблеми навчання, як врахування майбутньої спеціальності студентів-іноземців у процесі оволодіння українською мовою; визначення актуальних для студентівсфер і ситуацій спілкування; вивчення мотивів і соціально-культурних ролей учасників спілкування; виявлення комунікативних потреб окремих категорій студентів у різних сферах їх діяльності; створення професійно-орієнтованих навчальних матеріалів.

Інтернет, як комунікативний простір, представляє з точки зору викладання УМІ інтерес у трьох напрямках: як невичерпне джерело інформації, як можливість віртуального навчання, як джерело нових слів, нової термінології, нових варіантів розмовного стилю мовлення, нових можливостей епістолярного жанру. Пошук у таких великих обсягах динамічної інформації іноземною мовою, що постійно оновлюється, безперечно, вимагає спеціальних умінь і навичок, якими може не володіти навіть носій мови.

Отже, від методики викладання УМІ потрібне створення технології навчання іноземних студентів цілеспрямованому інформаційному пошуку українською мовою й орієнтації в іншомовних інформаційних масивах. Для цього контингенту студентів глобальні мережі вже сьогодні, у період навчання